

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:50

Nanna Westerby (SF):

Venstres ordfører er meget velkommen til at gå ind på www.sf.dk. Derinde kan man nemlig finde SF's 2015-plan. Der har vi sat 5 mia. kr. ekstra af til uddannelse bredt. 600 mio. kr. af dem skal gå til ungdomsuddannelserne. Og derinde kan man se krone til krone, hvordan de forslag, som ligger her, er finansieret.

Kl. 19:50

Kl. 19:51

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak for ordføreren. Vi fortsætter i ordførerrækken. Den næste ordfører er fru Charlotte Dyremose fra De Konservative.

Kl. 19:51

(Ordfører)

Charlotte Dyremose (KF):

Man kunne jo næsten fristes til at sige tak for anledningen til at remse de utrolig mange initiativer op, som vi Konservative sammen med vores regeringspartnere og også forskellige forligspartnere her i Folketinget har lavet over de sidste mange år. Der er flere ordførere, der sådan har talt for en samlet kommission eller plan eller et eller andet, og det skulle der så ikke være i den politik, som regeringen fører. Men sagen er jo den, at den samlede plan for bl.a. at styrke målet om, at flere kommer igennem en ungdomsuddannelse, og sådan set også det videre mål med, at flere får en videregående uddannelse, handler om at styrke uddannelsessystemet hele vejen. Det handler om at starte helt derude, hvor man sikrer, at det enkelte barn er sprogligt klar til at starte i børnehaveklassen og altså dermed ikke på grund af nogle sproglige barrierer falder enten fagligt eller socialt bagud.

Så håber jeg ikke, at jeg hørte den radikale ordfører korrekt, da hun sagde, at det ikke har så meget at gøre med folkeskolen, for det har da i den grad meget at gøre med folkeskolen. Det er i den grad en vigtig forudsætning for, at man klarer sig godt i det videre uddannelsessystem, at man har fået en god faglig ballast med sig fra folkeskolen. Derfor er en vigtig del af at opfylde den her målsætning om, at 95 pct. af en ungdomsårgang på sigt skal have en ungdomsuddannelse, da netop at styrke folkeskolen.

Det har vi gjort med bindende slut- og trinmål, vi har lavet nationale test og elevplaner, og vi har sikret flere timer i fag som fysik, kemi, biologi, dansk og matematik. Så er der, som det

også er nævnt tidligere, den nye læreruddannelse med færre linjefag og en aldersopdeling i de centrale fag dansk og matematik. Det er noget, som vi selvfølgelig løbende må følge op på og sikre hele tiden har de bedste forudsætninger.

Der er den obligatoriske børnehaveklasse, og man kan sige, at det er at starte et sted, hvor det varer lidt længe, inden de når til en ungdomsuddannelse, men det er jo et spørgsmål om at sikre, at alle børn har de samme gode forudsætninger for at klare sig i skolen og dermed også på ungdomsuddannelsen.

Sagen er jo den, at de ressourcestærke børn, der har nemt ved det faglige og nemt ved den almindelige undervisningsstil og i øvrigt har nogle veluddannede forældre, der er klar til at hjælpe dem med lektierne derhjemme, nok skal klare sig, stort set uanset hvilket skolesystem vi har – det er lidt ærgerligt, hvis de sidder og keder sig, fordi de ikke bliver udfordret. Men der, hvor den store udfordring jo også ligger, er netop i at sikre, at de børn, der ikke hjemmefra har alle de her gode forudsætninger, rent faktisk får noget hjælp i skolen. Det er så bl.a. dér, den obligatoriske børnehaveklasse og elevplanen kommer ind i billedet.

Så er der uddannelsesplanerne; der er den særlige vejledningsindsats, som skal starte allerede i 6. klasse. Og så er der 10. klasse, som jeg har nævnt ved flere lejligheder, og som jo nu er blevet styrket og målrettet mere mod dem, som har et særligt behov for at blive fagligt eller socialt udviklet, inden de kommer videre i en ungdomsuddannelse. Vi kunne godt have ønsket os, at man havde turdet tage tyren ved hornene og i højere grad havde sørget for særlig at hjælpe dem, der har behov for det, og ikke bare havde sagt, at det hele skal være for alle, men at det godt kan være, at det er for alle, men at det altså er målrettet dem, der har de største behov. Det synes vi godt man må turde sige i et velfærdssamfund.

Så er der jo selvfølgelig de mange indsatser på bl.a. erhvervsuddannelserne, som også flere har remset op. Jeg skal ikke blive ved med det, men nævne, at der derudover selvfølgelig også er gymnasireformen, som vi forventer at skulle se på igen her hen over de kommende måneder og se på, om vi kan gøre noget for at forbedre den.

Så er der jo hele evalueringsspørgsmålet, hvis jeg lige må tage det med her til sidst, for skal vi bare hele tiden sådan lave lappeløsninger? Der må vi fra konservativ side sige, at et af de områ-